

‘Laat mij maar aanmodderen!’

Journalist Miloe van Beek noemt zichzelf een aanmoddermoeder: ze doet maar wat. Goed voor de zelfstandigheid en creativiteit van haar kinderen, maar soms voelt ze de afkeurende blikken van andere moeders in haar rug prikken.

Mijn dochter beleeft haar ‘twee is nee’-fase vol overgave. Ik heb geen zin in hele dagen strijd, dus als het enigszins toelaatbaar is, krijgt ze haar zin. Dat betekent dat ze yoghurt mag eten uit de broodtrommel van haar broer, haar hemd vaak over haar shirt draagt of midden in de herfst op sokken door de plassen stampt. Regelmatig weigert ze namelijk haar laarzen en jas aan te trekken. Vermanende woorden als: ‘Het regent heel hard, hoor’ of ‘Zonder laarzen krijg je natte voeten’ ten spijt, meestal is ze niet te vermurwen.

Moegestreden besloot ik haar daarom eens haar zin te geven. Toen ik haar buiten triomfantelijk op haar sokken in de plassen zag springen, smolt ik van vertedering. Vanuit mijn ooghoeken zag ik wel hoe andere moeders fronsend naar haar keken. En natuurlijk schoot ook de angst voor een verkoudheid door mijn hoofd. Maar toen een vader haar vroeg of ze geen koude voeten kreeg, Nina enthousiast ‘Nee hoor!’ riep en later innig tevreden en met druipende sokken in het autostoeltje kroop, glom ik van trots. Onderweg naar huis bedacht ik dat het meewaaïen met mijn dochter goed is voor ons allebei. Zij heeft haar zin, ik hoef geen eindeloze discussies te voeren en ik geniet ook nog eens van haar eigengereide karakter. Wat maakt het dan uit hoe het hoort?

Dat meewaaïen, of aanmodderen zoals ik het noem, doe ik al sinds ik 6 jaar geleden mijn eerste kind kreeg. Het zit in mijn genen, van nature ben ik nogal lui. In tegenstelling tot mijn kinderen, die niet van het rustige, brave soort zijn. Omdat ik geen zin heb de hele dag achter ze aan te rennen (ik lees liever de krant of drink een wijntje met mijn lief) laat ik ze veel zelf uitzoeken en ontdekken. Behalve lui, ben ik ook licht chaotisch. Ik doe vaak maar wat, zowel als moeder als met mijn leven! Opvoedkundig niet geheel verantwoord, maar misschien wel goed voor de zelfstandigheid en creativiteit van mijn kinderen, denk ik nu. Behalve in plassen stampen heeft mijn dochter namelijk nog meer hobby’s: stenen optillen en wormen ontleden (gelukkig hebben aanmoddermoeders zelden smetvrees) en tussen boomwortels op zoek gaan naar kabouters. M’n zoon van bijna 6 >

‘Behalve lui, ben ik ook nog eens chaotisch. Ik doe vaak maar wat!’

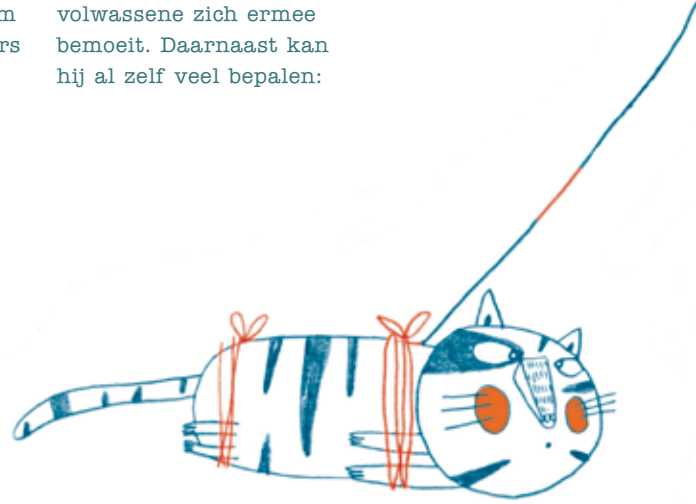
Loslaten

Pedagoog Eva Bronsveld vertelt waarom het best goed is wanneer je als ouder maar wat doet: ‘Op school moet je kind het zelf rooien. Begin dus zo vroeg mogelijk met het stimuleren van zijn zelfstandigheid en eigen verantwoordelijk-

heid. De overbezorgde ouders stralen uit: vertrouw op mij, je hebt mij nodig. Maar je kind moet juist leren op zichzelf te vertrouwen. Wees er wel voor hem als het eens misgaat, maar voorkom niet dat hij valt. Anders weet hij later niet hoe

hij zelf moet opstaan. Geef hem de ruimte, laat hem bijvoorbeeld zonder toezicht spelen. Soms wil je kind eens doen waar hij zelf zin in heeft, zonder dat een volwassene zich ermee bemoeit. Daarnaast kan hij al zelf veel bepalen:

zoals welk en hoeveel eten hij nodig heeft en wat hij wil aantrekken. Voel je kind aan en stem je op hem af. Hij weet zelf vaak het beste wat hij aankan.’

vraagt in restaurants zelf waar de wc is, regelt elke dag een speelafpraak met een klasgenoot en draait het nummer van zijn oma om te vragen of hij mag komen logeren.

Pittige baby

Gedeeltelijk is mijn aanmoddermoederschap dus aangeboren, maar eerlijk is eerlijk: na de komst van de tweede was ik relaxter dan bij de eerste. Mijn zoon was een pittige baby die veel huilde en me af en toe tot wanhoop dreef. Ik was dus zeker niet altijd een onbezorgde moeder. Wel keek ik vol verbazing naar de moeders uit mijn yogaclubje die hun baby vijf lagen kleding aantrokken, een muts opzetten, een das omdeden, wantjes aantrokken, een fleeceloes om de Baby Björn draperden en nog een keer bezorgd vroegen of hij het echt niet

te koud had. Ik legde mijn zoon in januari, slechts 2 weken na zijn geboorte, in de maxicosi en reed hem in de bakfiets heel Amsterdam door. *Not done*, volgens veel moeders, want te veel tocht en slecht voor zijn nekje.

Wat me ook op afkeurende blikken kwam te staan, is het eetgedrag van mijn kinderen. Ik heb ze amper gevoerd en bovendien had mijn dochter een hekel aan slabbetjes. Ja, dat betekende dat de kinderstoel uitbundig werd versierd met banaan, yoghurt en spaghetti bolognese, de wasmachine extra moest draaien en de hond kilo's aankwam. Maar ze aten met smaak, ontdekten structuren en texturen en hadden veel plezier. Alleen als we op bezoek waren bij anderen zorgde het voor wat gênante momenten. Daar ontdekte ik ook dat er huishoudens bestaan met jonge kinderen en brandschone witte stoelen. Ik begrijp daar niets van.

Dochter-in-droger

Ik geef het toe, de grens tussen aanmodderen en nonchalance is soms smal. Want wanneer is iets niet langer verantwoord? Ik laat mijn kinderen bijvoorbeeld zonder toezicht boven spelen als ik beneden ben en andersom. Ja, ook de jongste van 2 jaar. Dat heeft inmiddels geleid tot schilderijen van Sudocrem op de vloerbedekking, dozen ontlede

‘Ze aten niet netjes, maar wel met smaak en vooral veel plezier’

Laat even gaan

• Tel tot 10 voordat je reageert op iets wat je kind doet. Vraag je af of hij het zelf kan en hoe erg het is als het mis zou gaan. Grijp wel in als het gevaarlijk wordt.

• Wacht 10 seconden voor je je bijvoorbeeld met een ruzie bemoeit. Voegt dat echt iets toe? Veel dingen lossen zich zonder jouw inmenging ook op. Dat geeft rust, voor jou en voor je kind.

• ‘Vergeet je tas niet’, ‘doe je jas dicht’ en ‘hou je goed vast’ zijn waarschuwingen zonder enige waarde. Kinderen horen ze vaak niet eens.

• Met de opmerking: ‘Voorzichtig, anders val je’, zeg je eigenlijk: ‘Ik ben bang dat er zo iets vervelends zal gebeuren.’ Wees je daarvan bewust.

Uit: *De opvoedkalender*, uitgeverij Snor

‘Ik vertrouw mijn kinderen en laat ze hun gang gaan’

tampons en geplunderde koektrommels. Laatst riep mijn zoon opgewonden: ‘Mama mama! Kijk eens wat Nina doet!’ Vond ik mijn dochter boven in de droogtrommel. ‘Ik is verstopt!’ riep ze blij. ‘Zullen we de droger aanzetten?’ vroeg mijn zoon giebelend. Ik moest er hartelijk om lachen en postte op Facebook een foto van dochter-in-droger, met de opmerking van mijn zoon erbij. Dat kwam me daar toch op een hoop boze reacties te staan: onverantwoord en doodeng. Of ik die verhalen van kinderen die de droger hadden aangezet met hun broertje of zusje erin niet kende? Voortaan moest ik op z'n minst de stekker uit de droger halen als ik niet boven was... Ik heb de post maar verwijderd, uit angst dat de Kinderbescherming op me af zou worden gestuurd. Die nacht lag ik wakker. Was het onverantwoord en was ik te weinig op de hoogte van alle gevaren?

Moest mijn zoon bijvoorbeeld niet alsnog een fietshelm (hij fietst al 2 jaar zelfstandig)? Moest ik niet ook de riempjes van het autostoeltje met een stukje stof vaststikken, zoals ik laatst een moeder bij de crèche hoorde vertellen? Los van het feit dat ik nog nooit een naaimachine van dichtbij heb gezien, was dit niet eens in me opgekomen, ook al wurmt mijn dochter zich binnen twee minuten zo uit de riempjes. Maakt dat mij een ontaarde moeder?

Veel plezier

Net als iedere moeder ben ik doodsbang dat mijn kinderen iets overkomt. Ik wil alleen mijn angsten niet op hen projecteren. Dus bedacht ik die nacht dat ik er al aanmodderend wel voor zorg dat mijn kinderen de wereld kunnen ontdekken. Dat dit er hopelijk voor zorgt dat ze straks als ze volwassen zijn, vol vertrouwen in het leven staan. Ooit vertelde iemand me dat haar voorzichtige, angstige inborst misschien was veroorzaakt door het ‘doe voorzichtig’-mantra van haar moeder. Ze had liever wat vaker ‘veel plezier’ gehoord. Dat heb ik altijd onthouden. Ik ken en vertrouw mijn kinderen, van mij mogen ze zo veel mogelijk hun gang gaan. Daar worden zij blij van en het scheelt mij als moeder veel stress. Want wat is er nou fijner dan achteroverleunen en genieten van je kinderen? •